

Trencsényi László

TWI ÉS KI

PÁRATLAN OLDAL - LXI. évfolyam, 32. szám, 2017. augusztus 11.

Király István tisztelt tanárom volt nekem és testvéreimnek is, apámnak kortársa és egyetemi kollégája. Talán érthető, hogy a vaskos *Napló* első átlapozásakor utóbbi nevéhez rendelt információkat kerestem. A 201. oldalon vallásos megtéréséről, végrendeletéről esik szó.

Hozzáfűzni valóm csak annyi, hogy Trencsényi-Waldapfel Imre nem írt (nem is volt módja, kórházban vitte el az infarktus) végrendeletet. Lehet, hogy énekelt zsoltárokat – a fürdőszobában gyakorta –, de ennek semmi köze nem lehetett bármilyen megtéréshez. Sok mindent lehet írni – tán érdemes is – életéről, életművéről, de éppenséggel ezt nem.

Az 50-es években szokás volt az irodalmi életben a sírfeliratok farigcsálása. Róla így szólt a vers: „Itt nyugszik Waldapfel, a styxbeli, / Ki Homéroszt a marxizmussal mixeli.”

A jellemzés pontos.

Sem antik, sem XIX. századi mintaképeitől nem tanulhatta a halál előtti vallásos megtérést.

Legyenek tanúim az egek!